

saaledes ere da ogsaa de, til hvilke der fra Folketingets eller dog fra Folketingets Flertals Side knyttes den største Interesse.

Jeg mener derfor, at vi til Gengæld for, at vi gaa ind paa Landstingets Ønske at lade §§ 10—12 staa som vedvarende udover 6 Aars Grænsen, ere fuldt berettede til fra vor Side at forlange, at ogsaa nogle andre og flere Paragraffer blive staaende som vedvarende, og de Paragraffer, der da efter det af mig paa mit Partis Vegne stillede Forslag skulde staa som vedvarende, ere først § 13, som handler om Indskrænkning af Straf paa Fængsel paa Vand og Brød, en Paragraf, der vil komme til at omfatte mangfoldige Tilfælde hvert Aar, endvidere § 14, en Paragraf, der er indsat af Landstinget, om, at Adgang til at afsone Bøder med Fængsel paa Vand og Brød ophæves. Den vil, skønt det maaske ikke er dens vigtigste, i hvert Fald ikke dens eneste Øjemed, virke paa samme Maade som § 13 til at indskrænke Anvendelsen af Fængsel paa Vand og Brød. Samtidig med at vi vise Landstinget en Courtoisie ved at gøre denne Bestemmelse, det har sat ind i Loven, vedvarende, varetage vi ogsaa Folketingets Ønske om at indskrænke Anvendelse af Fængsel paa Vand og Brød. — Saa komme vi til § 15. § 15's første Linie gaar jo ud paa, at Lovovertrædelser begaaede af Børn, der endnu ikke ere fyldte 14 Aar, straffes ikke. Det er saare naturligt, naar vi staa i Begreb med at vedtage en Lov om Opdragelse af forsømte og forbryderske Børn, hvorefter det er Tanken, at Opdragelse skal — for Børnenes Vedkommende i alt Fald — træde i Stedet for Straf, og vi samtidig vedtage en Bestemmelse om, at Børn under 14 Aar ikke straffes, at denne Bestemmelse da bliver varig paa samme Maade som Børnelovens Bestemmelser. Der er lige saa meget, der taler for at gøre § 15 vedvarende fra vor Side, som der fra Landstingets Side taler for at gøre §§ 10—12 vedvarende. — Saa kommer § 16. Den indeholder nogle Bestemmelser om offentlig Opdragelse, som altsaa kun ville have kort Varighed. Saa indeholder den de Bestemmelser, hvorefter Legemsstraf anvendt paa Personer under 18 Aar som Regel vil ophøre; den bliver ganske vist i Kraft for Voldsforseelser, men det har overordentlig lidt at betyde. Alle Tilfælde, hvor vi nu se, at Domstolene og navnlig da Kriminal- og Politiretten i København Gang efter Gang dømme unge Personer under 18 Aar

Legemsstraf for Tyveri, ville, naar denne Paragraf bliver vedvarende, være udelukkede for al Fremtid.

Endelig komme vi til § 17, Bestemmelsen om Udvidelsen af Nødværgeretten, som hidrører fra Justitsministerens Forslag, en Bestemmelse, som alle vistnok ere enige om passende kan holdes i Kraft. Det har stillet sig for os Forslagsstillere, og da navnlig for mig, saaledes, at naar vi gave denne Bestemmelse og derved altsaa gjorde en ikke uvæsentlig Del af Loven vedvarende, ud over 6 Aars Grænsen, vilde Loven derved blive ganske væsentlig forbedret, set fra Folketingets Synspunkt. Uden at jeg i dette Tilfælde kan tale paa alle Forslagsstilleres Vegne, vil jeg dog sige paa mine egne og nogle af Forslagsstillernes Vegne, at vi ogsaa ved at stille dette Forslag have tænkt os, at der her var et Mæglingforslag, som i nogen Grad maatte kunne forsone dem, der ere saa stærke Modstandere af Legemsstrafs Anvendelse efter § 5, med Loven. Forholdet er jo, som Lovforslaget foreligger fra Landstinget, det, at man indfører Legemsstraf som Straf for Forbrydelser i visse Tilfælde og afskaffer den i andre — indfører den i et mindre Antal Tilfælde og afskaffer den i et større Antal Tilfælde — men ved dette Ændringsforslags Vedtagelse vil Forholdet end yderligere blive det, at man ved § 5 forsøgsvis indfører for et Tidsrum af ikke over 6 Aar Legemsstraf som Straf for grove og gentagne Voldsforbrydelser, men afskaffer for bestandig Legemsstrafs Anvendelse overfor Tyveri og andre Forbrydelser for Børn og unge Mennesker under 18 Aar. Jeg tillader mig at tro, at dette Ændringsforslag indeholder en væsentlig Forbedring af Loven, og jeg har den Tro, at det i alt Fald overfor en Del af de Medlemmer, der have staaet mindre velvilligt overfor Loven, vil bidrage til at ændre deres Synspunkt noget. Hermed tillader jeg mig at anbefale disse 4 Ændringsforslag til Tingets velvillige Behandling.

**Borghjerg:** De mange Ændringsforslag fra forskellige Sider, som foreligge i Dag, vise, hvor klogt og rigtigt det vilde have været, om vi for 8 Dage siden havde nedsat et Udvalg. Det vil være meget vanskeligt for adskillige Medlemmer her at bedømme de, til Dels smaa Forskelligheder mellem disse mange foreliggende Ændringsforslag, der først ere komne Medlemmerne i Hænde sent i Aftes eller i